

dels baccillus rentats i aïslats dels cultius, podent-se precipitar, per concentració, dels extrems aquosos, un principi actiu, que mata l conillet d'Indies, a la proporció de 4 miligramms per 100 grams, és a dir, de 1 per 25,000.

Com que aquests productes perden molt aviat llurs energies, deuen usar-se molt frescos, sent, a pesar d'això, preferibles an els productes glicerinat, perquè no s troben en ells substancies estranyes an els baccillus.

Les *toxalbumines* se troben en els productes de filtració barrejats am les proteïnes, i se demostren per la llur acció biològica, sense poder aïslar-les.

Pera obtenir antitoxines actives, s'injecta an els animals una barreja de proteïnes i *toxalbumines* a 100 unitats tòxiques; barreja composta de tres parts d'una solució pura de proteïna i una part de solució de *toxalbumina* (producte de filtració concentrat en el buid), devent-se fer les injeccions am productes frescos preparats cada setmana.

La medicació de la potencia antitòxica del xerigot o serum se fa neutralisant amb ell proteïnes fresques.

Les antitoxines priven an els baccillus de manifestar llur acció tòxica, privant-los també de vegetar *in vitro*, i fent perdre la virulencia *in vitro* an els que poden tornar-se inofensius quan s'injectin als animals.

El xerigot o serum no impideix l'evolució de la tuberculosi experimental en els conillets d'Indies: fa no més que retardar-la; però an els conills se ls pot impedir l'evolució amb el xerigot antitòxic.

Els conillets d'Indies és l'animal menos resistent a la tuberculosi, mentres que l'home és el més resistent: la sang del primer no té acció bactericida sobre ls baccillus de dita malaltia, mentres que la de l'home té una acció inhibidora de ses energies, podent-se establir una escala progressivament descendent del poder bactericida de la sang dels diferents animals en lo que s refereix al baccillus de la tuberculosi; escala que dóna l següent resultat: 1.^r, home; 2.ⁿ, cavall; 3.^r, vaca; 4.^t, conill i gog; 5.^t, moltó.

Les antitoxines injectades a l'home determinen la producció d'altres antitoxines dintre la sang, fet que dóna la raó científica de la serum-terapia, i la raó del procés de curació espontania de la tuberculosi la dóna l fet de que les metzines de dita malaltia injectats a l'home determinen en son organisme la producció d'antitoxines.

El serum que conté l'antitoxina no és perillós gens ni mica pera l'home tuberculós, no essent exacte l'afirmació de Behring que diu que l xerigot dels aucells és més homogeni a l'home.

Se justifica l'usatge del serum en l'home tuberculós, baix el punt de vista científic:

a) Per l'acció del serum contra les metzines tuberculosas, i pot ser per una acció, no determinada encara, sobre ls baccillus.

b) Per l'analogia del procés therapeutíc del serum, amb els proce-